

1847 ἡ ἀποτυχία αὐτοῦ ὑπῆρξε πλήρης. Ἰδοὺ καὶ ἡ βαθμολογία αὐτοῦ κατὰ τὰς ἐξετάσεις.

Αὐτοκρατορικὸν ρωσσικὸν δίκαιον, 4.

Ἐγκυκλοπαιδικὸν δίκαιον, 4.

Ἱστορία τοῦ ρωσσικοῦ δικαίου, 2.

Ρωμαϊκὸν δίκαιον (οὐδεμία σημείωσις).

Γερμανικὴ γλῶσσα (δὲν προσήρχετο εἰς τὰ μαθήματα).

Ρωσικὴ ἱστορία (μυδέν).

Γενικὴ ἱστορία (μυδέν).

Μετὰ τοιαύτην βαθμολογίαν οὔτε καὶ ἐσκέφθη νὰ δώσῃ ἐξετάσεις κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύεται ἐκ τινος ἐπιστολῆς αὐτοῦ, ἀπευθυνθείσης τῇ 12 ἀπριλίου 1847 πρὸς τὸν πρύτανην τοῦ πανεπιστημίου, ἐχοῦσης δὲ ὡς ἑξῆς :

«Ἐνεκεν ὑγιεινῶν καὶ οἰκογενειακῶν λόγων ἀδυνατῶ νὰ ἐξακολουθῶ τὰς πανεπιστημιακὰς σπουδὰς μου. Παρακαλῶ λοιπὸν ταπεινῶς τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα νὰ με διαγράψῃ ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν σπουδαστῶν καὶ νὰ μοι ἀποδώσῃ τὰ χρήματά μου.

(Ὑπογεγρ. ἰδιοχείρως) Κόμης Λέων Τολστόϊ.

Ἀπὸ τῆς 14 ἀπριλίου ὁ Λέων Τολστόϊ διεγράφη ἀπὸ τοῦ καταλόγου τῶν φοιτητῶν· ἀνέμεινε δὲ ἐν Καζάνῃ τοὺς δύο αὐτοῦ ἀδελφοὺς Σέργιον καὶ Δημήτριον, ὅπως περατώσωσι τὰς ἐνιαυσίους αὐτῶν ἐξετάσεις. Ἐπεθύμει δὲ νὰ ἐπανεέλθῃ ταχέως εἰς Ζαζνάγιαν Πολάναν, ἣν αἰετοπε περιπαθῶς ἠγάπησε. Κατὰ τὴν ἡμέραν δὲ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ πλείστοι ἐκ τῶν συμφοιτητῶν αὐτοῦ συνηθροίσθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ὅπως ἀποχαιρετήσωσιν αὐτόν· συνοδεύσαντες δ' αὐτόν μέχρι τῆς Καζάνκας, ἠσπάσθησαν τὸν ἀρχαῖον συμμαθητὴν τῶν καὶ ἀπεχαιρέτησαν αὐτόν διὰ παντός.

Ἡδύναντο ἄρα γε οἱ συμμαθηταὶ αὐτοῦ νὰ προμαντεῦσώσιν ὅτι ὁ ἄχαρις καὶ σκαῖος οὗτος νέος,

ἔσοχῶν. Ἐκάστη, δέσποινα ἢ δεσποινὶς ἀδιάφορον, οὐ μόνον περὶ τοῦ θερέτρου αὐτῆς φροντίζει, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ τῶν ἄλλων, τῆς φίλης ἢ τῶν φίλων, καὶ ἐπιθυμεῖ ὅπως ὅσον τὸ δυνατόν πλείονες συγκεντρωθῶσιν ἐν ᾧ μέρῃ αὕτη κατοικήσει. Ἐκάστη, προκειμένου νὰ μεταβῇ αὕτη εἰς τὸν Βόσπορον, ἐξαίρει τὰς καλλονὰς αὐτοῦ, τὴν αὐτὴν κοινωνίαν, πειρωμένη νὰ πείσῃ τὴν φίλην αὐτῆς ν' ἀκολουθήσῃ αὐτήν, ἀνευρίσκει δὲ πολλὰ τὰ ἀνιάρα ἐν ταῖς νήσῃσι, τοῦναντίον δὲ συμβαίνει τῇ ἀποφασισάσῃ νὰ μετοικήσῃ εἰς τὰς Πριγκηπονήσους. Αὕτη ἔξυμνε τοὺς περιπάτους αὐτῶν, τὸ ξηρὸν κλίμα καὶ τὰς τερπνὰς τοποθεσίας, ἀναπολεῖ πλείστας διασκεδάσεις ἐν αὐταῖς, πλείστα ἐπεισόδια καὶ ἄλλα τερπνὰ γεγονότα καὶ πάσῃ δυνάμει ἀγωνίζεται νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει δίκαιον.

Οἱ δὲ νέοι (τὰ garçons) εὐχάριστος μετέχουσι τῶν συζητήσεων τούτων, ὅπως ἀκριβεῖς λαμβάνωσι σημειώσεις περὶ τῶν θερέτρων εἰς ἃ κατὰ προτίμησιν ἀναλόγως τῶν συμπαθειῶν αὐτῶν, ἢ τῆς συμπαθείας, θὰ μεταβαίνωσι τὰς κυριακὰς ἢ καὶ τὰς ἄλλας ἡμέρας, ἂν εὐκαιρῶσι.

Τινὲς δ' ἐξ αὐτῶν ἤρξαντο τῆς κυριακῆς κινήσεως καὶ μεταβαίνουν εἰς τοὺς ἐρατεινοὺς τόπους, ἐρατεῖνοι παρ' ἐρατεῖνας γενέσθαι.

Ὅστις ἀπύρχετο ἐγκαταλείπων ὡς μαθητὴς οὐχὶ εὐαρέστους ἀναμνήσεις, θ' ἀνεδεικνύετο μετὰ παρέλευσιν εἰκοσι καὶ πέντε ἐτῶν εἰς τῶν διασημοτέρων ἀνδρῶν τῆς Εὐρώπης :

**Nicolas Zagoskine.**

## ΤΟ ΡΟΔΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΜΑΤΟΥ.

Α'.

Εἶναι πρώτη μαῖου, αὐγὴ καθ' ἣν ἀνασκίρτῃ ἡ φύσις καὶ ἄγγελοι ἐπὶ νεφελῶν φερόμενοι ἀνά τοὺς γλαυκοὺς αἰθέρας, τρέφουσι δι' οὐρανοτρεφῶν ἀνθέων τοὺς λειμῶνας ἡμῶν. Εἶναι ἡ αὐγὴ καθ' ἣν ὁ αἰθεροπλανῆς κορυθαλὸς καὶ ἡ λιγύφθογγος φιλομήλα ἡδυτερπεῖς διωδίας μέλποντες εἰς βαθύσκια δάση, ἐρίζουσι περὶ ἄθλου ὥδης· ὅτε δ' ἐκείνη, ἡ Κόριννα καλλιδαφνίς, αὐτόν, εὐπετῇ Πίνδαρον, νὰ νικήσῃ ἀνίσταται οὗτος ὀργίλως εἰς ὑπερνήφελα ὕψη αἵρεται ὅπως ἐκεῖ συνεχίσῃ τὴν μελωδίαν αὐτοῦ. Εἶναι ἡ αὐγὴ καθ' ἣν καὶ τὰ μαρμαρίνα ἔτι ἀγάλματα μειδιῶσι, λαμβάνουσι ζωὴν καὶ ἐκτείνοντα, εὐγλύπτους χεῖρας, δρέπουσιν ἄνθη καὶ κοσμοῦσι τὴν κόμην αὐτῶν, ἥτις οὐδέποτε ἐκυμάτισεν ὑπὸ τὰς ζεφυρίους πνοάς.

Χύν' εἰς τὰ στῆθῃ ἡδονὴν ὁ οὐρανὸς μαρμαίρων καὶ αὐτομάτως γίνεται ἡ λαλιὰ ὥδι, καὶ ἔτι ἐμψυχούμενον ὑπὸ τὸ φῶς τὸ χαῖρον, τοῦ λιθοστέρνου Μέμνονος τὸ στόμα κελαδεῖ.

Ἄσμενοι ἀνέγνωμεν προαγγελίαν τῆς ἐν Ἀθήναις συστάσεως Βιομηχανικῆς καὶ Ἐμπορικῆς Ἀκαδημίας, τῆς σκοπὸς ἐστὶν ἡ θεωρητικὴ ἐκπαίδευσις καὶ πρακτικὴ ἐξάσκησις α') τῶν ζυμοτεχνῶν (οἶνοποιῶν, οἶνοπνευματοποιῶν, ποτοποιῶν, ὀξοποιῶν, ζυθοποιῶν κτλ.), β') τῶν ἐλαιουργῶν, σαπωνοποιῶν, ἀρωματοποιῶν κτλ., γ') τῶν τυροκόμων, κτηνοτρόφων, σπηροτρόφων, μεταξοπαραγωγῶν, μελισσοκόμων κτλ., δ') τῶν ἐμπορῶν, ἐμποροῦ-παλλήλων, τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων κτλ. Ἡ Ἀκαδημία αὕτη θὰ περιλαμβάνῃ τέσσαρα τμήματα, ὧν ἕκαστον θὰ διευθύνηται ὑπὸ ἐιδικωτάτου εἰς τοὺς σχετικούς κλάδους καθηγητοῦ, καθὰ φέρεται ἐν τῇ προαγγελίᾳ.

Ἡ πλήρης φοίτησις ἐν τῇ Βιομηχανικῇ Ἀκαδημίᾳ εἶνε τριετής. Οἱ μαθηταὶ δὲ εἰσι τριῶν τάξεων, ὡς ἑξῆς :

Α' Τακτικοί, ἐγγραφόμενοι ἐν ἐνὶ τμήματι καὶ παρακολουθοῦντες ἅπαντα τὰ μαθήματα αὐτοῦ, λαμβάνοντες δὲ μετὰ εὐδοκίμους ἐξετάσεις τὸ προσήκον δίπλωμα.

Β' Ἐκτακτοὶ ἢ ἐκλεκτικοὶ μὴ ὑπόχρεοι εἰς ὁλόκληρον τριετῆ φοίτησιν, παρακολουθοῦντες δὲ κατ' ἰδίαν αὐτῶν ἐκλογὴν διάφορα μαθήματα ἐξ ἐκάστου τῶν τμημάτων, ὑφιστάμενοι εἰς ταῦτα μόνον ἐξετάσεις καὶ ἐπὶ τούτοις λαμβάνοντες ἐνδεικτικόν.

Γ' Ἀκροαταί, ἀκροώμενοι ἐνδὲς ἢ πλείονων μαθημάτων κατὰ βούλησιν, μὴ ὑφιστάμενοι ἐξετάσεις ἐν αὐτοῖς.

Ὅχι, δὲν ψάλλω σήμερον τοὺς στόνους τῶν παθῶν !  
ὁδὸς τὴν φωνὴν σου, ἀπδὼν, εἰς τὴν φαιδρὰν μου  
[λύραν,

μαζῇ μὲ δὲ νὰ κελαδῶ τὰ κάλλη τῶν ἀνθῶν  
ὑπὸ τὴν δρυὶν τὴν εὐφύλλον, τὴν δροσερὰν φιλύραν!

Ἄς ἡδυνάμην χρυσάλις κουφόπτερος νὰ γείνω  
μὲ τῶν ζεφύρων τὰς πνοὰς λαθραίως νὰ πετῶ !  
εἰς τ' ἀδρά ρόδα κλίνουσα τὰ μύρα των νὰ πίνω,  
εἰς τὴν ἀγνὴν ἀγκάλην των τρυφῶσα νὰ σκιρτῶ !

... Κ' αἴφνης, εἰς ὕψη πλέουσα μὲ πτέρυγα χρυ-  
[σῶδην

μὲ πτῆσιν ἀσυναίσθητον ἀφίνουσα τὴν γῆν,  
εἰς Παραδείσου ἄνθεμα νὰ πετασθῶ εὐώδην  
ἐκεῖ, εἰς τὴν ἀνέσπερον μαῖτιδα αὐγίν! ...

### Β'.

Ἄλλ' ἀκουσίως ἐμοῦ ἡ Μοῦσα σήμερον μοι ἀναμι-  
μνήσκει γεγονός θλιβερόν καὶ γελοῖον ἅμα, ἐκ δακρύου  
ἀρχόμενον καὶ εἰς μειδίαμα λήγον ἀφήγημα.

Εἰς τὸ πεδῖον τὸ χλωρὸν ὅπου ἡ δάφνη θάλλει  
καὶ πλέκει μετὰ τῆς ἐρογενεοῦς πασχάλας τοὺς  
κλώνας τῆς ἡροδῆ, τεθλιμμένα ἅπαντα τάνθη κλί-  
νουςι τὰς ἄβροφους κεφαλὰς των καὶ μαργαρώδη δά-  
κρυα δρόσου σταλᾶζουσιν. Οἶονεῖ μέλας ἀερούφαντος  
θλίψεως πέπλος τὴν κοιλάδα καλύπτει καὶ ἐλεγεῖα  
τονίζει τῆς φιλομῆλας ὁ λιγὺς στόνος καὶ τὸ εὐχρον  
τῆς ἀκανθίδος τερτίσμα.

Στέναζον, λύρα μου, καὶ σύ! ξηρὰ ἄς πέσῃ ἐκ λύ-  
πης ἡ μυρσίνη ἥτις σὲ στέφει, στέναζον τὴν μαύρην  
εἰδῆσιν ἀγγέλλουσα! ἡ Ἰάνθη, ἡ τρυφερά καὶ ροδο-  
στεφής παιδίσκη, τῶν χλωρῶν ἐκείνων τοπείων τὸ  
γλυκύμορφον χέριμα, κεῖται ὠχρὰ, κεῖται νεκρὰ ἐν-

Ἡ τριετής φοίτησις εἶνε ὑποχρεωτικὴ τοῖς τακτικοῖς μαθη-  
ταῖς οὐχὶ δὲ τοῖς ἐκλεκτικοῖς ἢ τοῖς ἀκροαταῖς. Ὡς μαθηταὶν  
τακτικοὶ ἢ ἐκλεκτικοὶ γίνονται δεκτοὶ οἱ ἔχοντες ἀπολυτήρι-  
οὐλάχιστον ἐλληνικοῦ σχολείου. Οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν τῆς β-  
τάξεως τοῦ γυμνασίου ἢ γωρφυκοῦ σχολείου ἐγγράφονται ἀπ' εὐ-  
θείας εἰς τὴν β' τάξιν. Παρὰ τῶν ἀκροατῶν οὐδὲν ζητεῖται ἐν  
δεικτικὸν ἢ προσόν, παρέχεται δὲ αὐτοῖς ἐν τέλει ἀπλή ἀπόδειξις  
ἀκροάσεως τῶν σχετικῶν μαθημάτων.

Ἡ λειτουργία τῆς Ἀκαδημίας ἀρχεται ἀπὸ τοῦ προσεχούς  
σεπτεμβρίου. Τὸ δὲ προσωπικὸν ἀπαρτίζεται, τὸ γε νῦν ἔχον, ἐκ  
17 ἐιδικῶν καθηγητῶν καὶ 2 βοηθῶν.

Τοιαύτη ἡ ἐν Ἀθήναις Βιομηχανικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Ἀκαδη-  
μία, ἥς ἡ ἐπικλίσις αὕτη οὐδαμῶς πρέπει νὰ παραπλανήσῃ τινὰ  
καθότι αὕτη κυρίως ἐστὶ βιομηχανικὴ σχολή, πρακτικὸν ἐπιδιώ-  
κουσα σκοπὸν, ἡ δὲ λέξις ἀκαδημία ἀντὶ τῆς λέξεως σχολή ἐτέθη,  
ὡς ἐν Ρωσίᾳ πολλοὶ σχολαὶ ἀκαδημαίαι ἀναγράφονται. Ἡ ἐιδικὴ  
αὕτη σχολή, ἡ διὰ τῆς προαγγελίας γνωστὴ ἡμῖν καθισταμένη,  
κέκληται σπουδαιοτάτην ἀληθῶς, ἂν καλῶς λειτουργήσῃ, ν' ἀνα-  
πληρώσῃ ἑλλειψιν, νὰ καταδείξῃ δ' ἅμα ὅτι πρὸς εἰδικὰς σπουδὰς  
εἰδικὰ ἀπαιτοῦνται σχολαὶ καὶ ὅτι ἡ ἐγκύκλιος παιδεία οὐδαμῶς  
νὰ ᾖ γενική, κἂν ἐτι κλασικὴ ἢ πρακτικὴ λέγηται, δὲν πρέπει δὲ  
νὰ συγχέηται πρὸς τὴν ἐιδικὴν σχολὴν (école spéciale).

τὸς στενοῦ φερίτρου μοιραίως χθές δηχθεῖσα ὑπὸ ἰο-  
βόλου ὕφους!

Ὡς ἄβρον ἴον,  
ὡς κρίνον θεῖον,  
ἔπνεε μύρων παραδεισίων.

Χάρις στωμύλῃ,  
ὅταν ὠμίλει,  
σ' ἐμάγευ' ὅλον, δὲ κατεκίλει.

Ἐντὸς δρυμῶνων  
κ' ἐντὸς ἀνθῶνων  
τὰ βήματά της ἐπλάνα μόνον.

Ἄν εἰς Λιδύας  
ἄμους ἀγρίας,  
ἢ εἰς τοὺς πάγους τῆς Σιδηρίας

ἦγε τὸ βῆμα,  
ἀνθέων κύμα  
κ' ἐκεῖ θ' ἀνέθροσκε παραχοῆμα!

Φεῦ! ... ἄνθ' εἰς ὄρον  
Ἐδρεπ' ἡ κόρην  
χθὲς τὴν ἐσπέραν, καὶ τὰ ἐφόρει.

Πλὴν, . . μαύρην, Μοῖρα! . .  
τρυφῶν εἰς μύρα  
ὄφης τῆς δάκνει κούφα τὴν χεῖρα.

Καί, οἶμοι! κλίνει  
νεκρά, κηρίνη  
ἢ μειδιῶσα μορφή ἐκείνη

νὰ διαλάθῃ  
εἰς τάφου βάθν,  
ὡς ἄστρον ὅπερ πεδὸν ἐχάθν! . .

Τοῦτο λέγομεν, διότι πολλάκις ἀπητήθησαν ν' ἀναγραφῶσιν ἐν  
τοῖς προγράμμασι τῶν παιδευτηρίων τῆς μέσης ἰδία παιδείας  
μαθήματα μόναις ταῖς εἰδικαῖς σχολαῖς ἀνήκοντα, μὴ ἀναλο-  
γιζομένων τῶν ταῦτα προτείνοντων τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ χρόνου  
καὶ τὴν διανοητικὴν κόπωσιν, ἥτις ὑπὸ σπουδαίαν πρέπει νὰ  
λαμβάνηται ἀείποτε σημείωσιν, διότι τὰ ἐκ ταύτης κακὰ μέγι-  
στα ὑπάρχουσιν, ὡς παιδαγωγὸς τις διάσημος καὶ ἱατρὸς ἐπιφα-  
νὴς πολλάκις ἀπέδειξαν. Ἡ ἀπόδοσις τῶν τοῦ Καίσαρος τῶ Καί-  
σαρι εἶναι ἀρχή, ἥτις καὶ ἐν τοῖς παιδευτικοῖς πρέπει ἐπίσης νὰ  
κρατῇ, ἄλλως δὲν εἶναι θεία ;

\* \*

Περίεργον φαινόμενον διεπιστώθη ἐν Ἀγγλίᾳ κατ' αὐτάς. Τὰ  
νεοκοπέντα ἄνθη ἐπιφέρουσιν ἐξασθένειν τῆς φωνῆς παρὰ τοῖς  
δοφρανθεῖσι αὐτῶν ἀοιδοῖς. Τὰ ἴα ἰδία προξενούσι βράγχισμα δυσ-  
θεράπευτον. Διηγοῦνται ὅτι μεγάλη καλλιτέχνης, συμβληθεῖσα  
κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον ὅπως ᾄδῃ παρὰ τοῖς Rothschild  
ἐν Λονδίῳ, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ πρόγραμμα αὐτῆς ὡς  
δοφρανθεῖσα ἀνθοδέσμη κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξ ἰων συνισταμένης.  
Οἱ ἱατροὶ βεβαιοῦσιν ὅτι πολλὰ ἄνθη προκαλοῦσι τὸ βράγχισμα

Πενθίμως αὐτὴν θρηνοῦσι παλλόμεναι ὑπὸ πνοῆς λαθραίας αἱ εὐθεῖαι τοῦ ἄλσους κυπάρισσοι, καὶ τῶν οἰκείων αὐτῇ ὁ πολὺδάκρυς γόος τὴν φρικιώσαν ἡχὴ τῶν κοιλάδων δονεῖ, μόνοι δὲ τοῦ ἀπέναντι ὄρους οἱ κρημνώδεις βράχοι σιγηλῶς θεωροῦσι σκυθρωποὶ καὶ ἀδάκρυτοι. Ἀλλὰ τῆς ταλαίνης μητρός αὐτῆς ὁ γόος ὁ παλμώδης τοὺς ἄλλους πάντας πνίγει βροντωδέστερος κλαυθμηροῦ καταρράχτου καὶ ἀειρόχθου ὠκεανοῦ.

Γ'.

Παρθένον ἔτος ἐπὶ τῆς ὑψηλίου, στιγμὴ λαθραία μόνον ἐν τῷ ἀπεράντῳ χρόνῳ τῆς αἰωνιότητος.

Τάπριλν ἡ ὕστερη βραδρὰ ἔστα σύννεφα ἔχει δύσει μοσχοβολᾷ παντοῦ χαρὰ καὶ θύνοντ' ὅλ' οἱ πόνοι μέσα ἔς τὸν ὕπνο της γλυκὰ χαμογελᾷ ἡ φύσι γιὰτ' αὐριο πρωτομαγιάς αὐγούλα ἔξημερόνει.

Καθὲν ἄστερι ἀργυραῖς ἀχτίδες γλυκοχύνει. κοιμᾷτ' ἡ πόλι, τάνδονιού σωπαίν' ἡ ψαλμουδιὰ καὶ μόνο μέσα ἔς τῆς σιγῆς τὴν ἡσυχίαν γαλήνην τὸ κύμα τὰ φροστέφανα λαλεῖ ἔς τὴν ἀμμουδιὰ.

Χύθηκ' ἡ νύχτα ἡ βωδὴ ἔς τὸν γαλανὸ αἰθέρα καὶ τῆς φλογέρας ὁσώπαδε τοὺς ἦχους τοὺς γλυ-  
[κούς·  
ἀγγέλων φτερουγιάσματα σιγὰ μέσ' ἔς τὸν ἄερα ὁποῦ φυλάγουν ἀγρυπνοὶ τὸν ὕπνο μας ἀκοῦς.

Ἄλλους τοῦ κάμπου τοὺς ἀνθούς ποῦ γέροναν πο-  
[τίζει  
κίχλαις μοσχιαῖς π' ἀπ' τοῦ Θεοῦ τοὺς κήπους ἔχει  
[φέρει  
κι' ἄλλος ἀρώματα γλυκὰ παρηγοριᾶς ραντίζει  
ἔς κρυφὸ πόνον ἁγνῆς καρδιᾶς ποῦ μόνο αὐτὸς  
[τὸν ἔξερει.

Ραντίσετε, ραντίσετε, σιωπηλοὶ ἀγγέλοι,  
τὰ λουλούδα π' ἀνθίζουνε μὲ μυρωδιαῖς, μὲ κάλλη·  
μὰ καὶ δὴ ρόδα ρίξετε ὅλο ὁροδιὰ καὶ μέλι  
ἔσθ' ὁ μνήμα τοῦ τραγουδιότη, ἔς τὸ μνήμα τοῦ Κρυ-  
[στάλλου! . .

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐν τῶν οὐρανίων τούτων πνευμάτων, βραδυπλανῶς πετάμενον εἰς τὰ ὕψη, διὰ πυρσοῦ ἀπὸ τοῦ ἀειφεγγοῦς παραδεισίου ἡλίου ἀνημμένον ἦπτεν, ὡς καθ' ἐκάστην ἐσπέραν τοὺς μυριοπληθεῖς τῶν ἀστέρων φανούς, ὡρὰ ἐν τῷ νυκτῷ σκύτει τῆς Ἰάνθης ἡ μήτηρ, ἐκόπτετο, ἐθρῆνει ἔτι πικρῶς, καὶ ἔπνεε βραδὺς ὁ στεναγμὸς της καίων ὡς ἀτμός τῆς φλεγούσης τοῦ στήθους πυρᾶς.

— ὦ! καὶ ἄς μετεβάλλετο εἰς ῥόδον γλυκὴ καὶ εὐώδης, ἔλεγεν ἡ βαθύπνονος μήτηρ, εἰς ἀμάραντον ῥόδον, τὸ δροσόπλαστον αὐτῆς σῶμα, βλαστάνον ἐπὶ τοῦ ψυχροῦ καὶ ἀπόνου τάφου, ὅστις λάθρως αὐτὸ κατέπιε! ὅθ' ἡδυνάμην οὕτω νὰ περιλούω αὐτὴν ἀενάως διὰ τῶν θερμῶν δακρῶν μου! . .

Δ'.

Ἡ πρώτη αὐγὴ τοῦ μαῖου μυριοφεγγῆς καὶ φαιδρὰ ἀνατέλλουσα διὰ μέσου παγχρύσων συννέφω, ἐπιρραίνει μυρίας ἀκτῖνας ἐπὶ τῆς ἀνθοφόρου κορυφῆς τοῦ λόφου καὶ ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ τῆς παιδίσκης τάφου, ἐφ' οὗ ῥόδον γλυκὴ καὶ γελοῖα, πρὶν ἢ ἔτι δύσσει τῆς νυκτός οἱ ἀστέρες, αὐτομάτως αἴφνης ἀνέθορε.

ὦ, ἐωθινοὶ καὶ πτερόεντες ζέφυροι τῆς πρώτης τοῦ μαῖου! περιέπτασθε στοργικῶς περὶ τὸ παρθένον ἐκείνο ῥόδον, θωπεύετε αὐτὸ δίκην ἀβρῶν Ἑρώτων διὰ τῶν ἀερίων πτερύγων σας! ὦ! πῶς μειδιᾷ αἰδημόνως τὴν ὕψιν προκλίνον ὑπὸ τᾶς θωπείας ὑμῶν! ὦ, πῶς πρὸ αὐτοῦ ὠχρίωσι τὰ λοιπὰ καλλιπέταλα ἄνθημα! . . ὦ, πτηνὰ, πτηνὰ τοῦ δάσους, ἐγγὺς αὐτοῦ συναθροισθέντα ψάλατε ἡδυμολπῶς τὴν θεσπεσίαν αὐτοῦ καλλονήν!

Ἀλλὰ τίς ἡ ὥρὰ καὶ μελανεῖμων μορφή ἐκείνη, ἥτις ζοφερόν ἰτέας κλάδον ἐστεμμένη πλανᾷται σιγηλῶς ἐπὶ τοῦ ροδοστεφοῦς τούτου μνήματος; Μὴ ἦναι νεκροῦ τινὸς φάσμα σκιῶδες, λαθραίως ἐκ τοῦ τάφου ἀναδύσαν; ἢ μὴ ἡ Νύξ, ἡ βαθύπτελος Νύξ, ἡ σκοτεινὴ καὶ ἀγρία, ἥτις ποθοῦσα ν' ἀπολαύσῃ τῆς μαίτιδος αὐγῆς τὰς ἡδυτερπεῖς μαγείας, βραδύνει ν' ἀπέλθῃ καὶ ἀφανισθῇ εἰς τὰ ζοφώδη καὶ ἄβυσθα δάση ἔνθα ἐκάστην πρώτην δειλῶς ἀποκρύπτεται; Οὐχί! δὲν εἶναι νεκρῶσιον φάσμα, δὲν εἶναι οὐδὲ ἡ σκοτία μορφή τῆς Νυκτός· εἶναι πενθοῦσα γυνή, τῆς Ἰάνθης ἡ δύσμοιρος μήτηρ, ἥτις προσῆλθεν ἐκεῖ ἵνα σπείρῃ δάκρυα καὶ ἄνθη ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς ἁγνῆς κόρης, σήμερον ὅτε ἔτος πληροῦται ἀπὸ τοῦ πικροῦ καὶ προώρου θανάτου αὐτῆς.

Ἰδοῦσα τὸ αὐτογενὲς ῥόδον ἡ τάλαινα μήτηρ θλιβερώς ἐμειδίασε, καὶ ἐν ᾧ ὁ βαθὺς αὐτῆς στόνος ἐπτόει τοὺς ζεφύρους, μὴ τολμῶντας νὰ θίξωσι τὴν τεφρόσπαρτον κόμην της, τὸ θερμὸν αὐτῆς δάκρυ, ὡς λαμπεροῦ ἀδάμκτος δρόσος πίπτον, ἐπέψαυσε τὰ πορφυρὰ τοῦ ῥόδου φύλλα καὶ εἰσέδυσε βαθέως εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ.

. . . Ἄλλ' ὦ μυστήριον! ὦ θαῦμα! λογιζέται τὸ ῥόδον, πάλ्लεται ἀβρῶς, προχέει αἴφνης μύρον ἀνεκλάλητον, ἀλλάσσει ἡ μορφή του ἡ ἐρατεινὴ καὶ ἐν ᾧ ἀορίστους ὕψεις ἀκαριαίως λαμβάνει, ἀναθρώσκει αἴφνης ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτοῦ ροδόμορφος καὶ εὐδρόσος ἡ νεκρὰ παιδίσκη! εἶναι θαλερωτέρα, εὐμειδέστερα ἢ πρότερόν! ὁ θηριόψυχος Θάνατος ἐφείσατο τῆς μορφῆς αὐτῆς ἐντὸς τῶν παγερῶν τοῦ μνήματος κόλπων. ὦ θαῦμα! τὸ πυρῶδες τῆς μητρός δάκρυ ἐνεψύχωσε τὴν νεκράν.

Ναί! ἡ ζεφυρόπλαστον αὐτῆς ψυχὴ ἀοράτως καταπτᾶσα πρὸς τὴν μητέρα, ἐπεκρίθει ἐν ᾧ χρυσολίδος λευκοπτέρου μορφήν ἐπὶ τοῦ ῥόδου, ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῆς, ὅπου ἐστάλαξε τὸ δάκρυ ἐκείνης, καὶ ἐνεψύχωσεν αὐτὸ καὶ πάλιν!

ὦ ἰσχύς μυστηριώδης καὶ ὑπεράνθρωπος, ὦ θεία καὶ ἀρρητος ἰσχύς τοῦ μητρικοῦ δακρύου!

Χωρεῖ γελῶσα ἡ αὐγὴ τῆς πρώτης τοῦ μαίου, μήτηρ καὶ τέκνον σπαίρουσιν εἰς ψιλῆμα ἡδύ, καὶ τὴν μορφήν των ἡ ἄκτις ἡ πρώτη τοῦ ἡλίου ἀργυροστέφει πίπτουσα μὲ λάμπην εὐμειδῆ.

Πρὸς τὸν αἰθέρα ἔκτοτε εὐγνωμον αἱροῦν ὄμμα, γαλήνης φέγγος σελαγεῖ τοῦ βίου τῶν τὸν ροῦν, καὶ ἄγγελοι χρυσόπτεροι τὸ ἡρεμὸν τῶν δῶμα εἰ-  
[ρηνικῶς φρουροῦν.

Καὶ τώρα ὅταν μειδῇ ἡ πρώτη τοῦ μαίου, πρὶν εἰ λάμπῃσι φαιδρὰ τοῦ λυκαυγοῦς τὰ ψῶτα, ἡ μήτηρ τὸ εἰκόνισμα φιλοῦσα τοῦ Κυρίου τὸ στεφανοῖ δακρύουσα μὲ τάνθη τῆς τὰ πρῶτα.

ΚΟΡΝΗΙΑ Α. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ.

## ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΘΕΑΤΡΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.—Ο Α. Thomas καὶ ἡ Mignon.—Voile de Roden-  
bach.—ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ὁ χώρος δὲν ἐπέτρεψεν ἡμῖν ἐν τῇ προτέρᾳ ἡμῶν Δραματικῇ νὰ ποιῶμεν τὸν προσήκοντα λόγον περὶ τῆς ἐν τῷ Κωμικῷ-Μελωδράματι τῶν Παρισίων πανηγυρικῆς χηλιοστῆς παραστάσεως τῆς Mignon τοῦ Ambroise Thomas καὶ τοῦ μελοποιοῦ αὐτῆς. Τούτου ἕνεκεν ἐπανερχόμεθα ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου ἄσμε-  
νοι, καθότι ἡ Mignon εἶνε ἔργον ποιήσεως τε καὶ μέλους τῶν γλυκυτάτων καὶ ὠραιοτάτων. Πρὸ παν-  
τὸς δὲ λόγου περὶ τούτου, ἔστω ἡμῖν ὁ λόγος περὶ τοῦ ἐξόχου μουσουργοῦ Α. Thomas, τοῦ ἀγλαΐσματος τῆς γαλλικῆς καλλιτεχνίας.

Ὁ Ambroise Thomas ἐγεννήθη ἐν Metz τῇ 24 ἰου-  
λίου (5 αὐγούστου) τοῦ 1811, ἥτοι μετὰ μῆνας δύο συμπληροῖ τὸ 83 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Περὶ αὐ-  
τοῦ δύναται τις εἰπεῖν ὅτι ἔμαθε τὴν μουσικὴν ἄμα τῇ ἀλφαβήτῳ, διότι ὁ πατὴρ αὐτοῦ, μουσικὸς ὢν, ἐδίδαξεν αὐτὸν τὴν μουσικὴν κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἥτοι καθ' ὃν χρόνον ἤρξατο μανθάνειν γράμματα. Κατὰ τὸ ἑβδομον ἔτος τῆς ἡλι-  
κίας αὐτοῦ ἠσχολεῖτο περὶ τὴν ἐκμάθησιν τοῦ τετρα-  
χόρδου καὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου. Εἰσῆλθε δὲ κατὰ τὸ  
δέκατον ἑβδομον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ εἰς τὸ Ὁ-  
δεῖον. Διδάσκαλοι τοῦ Α. Th. ἐγένοντο ὁ Zimmerman  
τοῦ κλειδοκυμβάλου, ὁ Dourlen τῆς ἀρμονίας καὶ ὁ  
Lesueur τῆς συνθέσεως. Κατὰ τὸ 1829 τυγχάνει τοῦ  
βραβείου τοῦ κλειδοκυμβάλου, κατὰ τὸ 1830 τοῦ  
πρώτου βραβείου τῆς ἀρμονίας, εἴτα τοῦ δευτέρου  
μεγάλου βραβείου καὶ ἀκολούθως, κατὰ τὸ 1832, τοῦ  
βραβείου τῆς Ρώμης, ἐπὶ τινὶ cantale, ἐπιγραφομένην  
Hermann et Ketty, ἧς τὰ ἔπη ὀφείλονται τῷ μαρκη-  
σίῳ Pastoret. Ὁ νεαρὸς θαυνηφύρος μουσικὸς διῆλθε  
μετὰ ταῦτα ἐπὶ ἑτὶ τρία ἐν Ἰταλίᾳ, διατρίψας ἰδίᾳ  
ἐν Ρώμῃ καὶ Νεαπόλει, ἀπὸ δὲ τῆς Ἰταλίας μετέβη  
εἰς Βιέννην καὶ ἐπανῆλθεν εἰς Παρίσιον κατὰ τὰς  
ἀρχὰς τοῦ 1836, συναποφέρων καὶ μίαν messe de  
Reguiem, προῖον τῆς ἐκείθεν τῶν Ἀλπεων διαμονῆς  
αὐτοῦ. Τὸ πρῶτον ἔργον τοῦ Ambroise Thomas ὡπερ

ἀνεβιδάσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς εἶνε ἡ Double Échelle, κω-  
μικὸν μελόδραμα εἰς πράξιν, ἐκτελεσθὲν κατὰ τὴν  
11)23 αὐγούστου τοῦ 1837. Τὸ δὲ καταστήσαν τὸ  
ὄνομα αὐτοῦ δημοτικὸν ἔργον εἶνε τὸ διπρακτον  
μελόδραμα Caïd, διδαχθὲν περὶ τὰ τέλν δεκεμβρίου  
τοῦ 1849. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου τούτου, ὡπερ δύν  
τῇ Mignon, τῷ Songe d'une nuit d'été καὶ τῷ Hamlet  
ἀποτελεῖ τὴν τετρακτὺν τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ  
γαλάτου μουσουργοῦ, ἐγένετο ἑκτάκτος.

Παρατιθέμεθα ἐνταῦθα χρονολογικὸν κατάλογον  
τῶν κωμικῶν-μελοδραμάτων τοῦ Ambroise Thomas  
μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ποιητῶν τῶν ἐπῶν καὶ τοῦ  
ἀριθμοῦ τῶν παραστάσεων, ὡς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκ-  
τελέσεως αὐτῶν συνεπλήρωσαν.

Τῷ 1837, Double Échelle, εἰς πράξιν, τοῦ Planard (187),

Τῷ 1838, Perruquier de la Régence, εἰς πράξεις 3, τῶν  
Planard καὶ Duport (37),

Τῷ 1839, Panier fleuri, εἰς πράξιν, τῶν Leuven καὶ  
Brunswick (128),

Τῷ 1840, Carline, εἰς πράξεις 3, τῶν αὐτῶν ποιητῶν (29),

Τῷ 1843, Angélique et Médor, εἰς πράξιν, τοῦ Sau-  
vage (24),

Τῷ αὐτῷ ἔτει, Nina, εἰς πράξεις 3, τοῦ Planard (56),

Τῷ 1849, Caïd, εἰς 2 πράξεις, τοῦ Sauvage (360),

Τῷ 1850, Songe d'une nuit d'été, εἰς πράξεις 3, τῶν Ro-  
sier καὶ Leuven (227),

Τῷ 1851, Raymond ou le Secret de la reine, εἰς 3 πρά-  
ξεις, τῶν Scribe καὶ Rosier (34),

Τῷ 1853, La Tonelli, εἰς 2 πράξεις, τοῦ Sauvage (36),

Τῷ 1855, Cour de Célimène, εἰς 2 πράξεις, τοῦ Rosier (19),

Τῷ 1857, Psyché, εἰς 3 πράξεις, τῶν J. Barbier καὶ  
Carré (70),

Τῷ 1857, Carnaval de Venise, εἰς 3 πράξεις, τοῦ Sau-  
vage (33),

Τῷ 1860, Roman d'Elvire, εἰς 3 πράξεις, τῶν A. Dumas  
καὶ Leuven (33),

Τῷ 1866, MIGNON, εἰς 3 πράξεις, τῶν J. Barbier καὶ  
Carré (1000),

Τῷ 1874, Gille et Gilotin, εἰς πράξιν, τοῦ Sauvage (31).

Ἡ Mignon δύναται νὰ λόγισθῇ ὡς τὸ τελευταῖον  
κωμικὸν-μελόδραμα (opéra-comique) τοῦ Α. Thomas,  
διότι τὸ μετ' αὐτὴν φερόμενον μικρὸν ἔργον ἐγένετο  
πρὸ αὐτῆς, ἀλλ' οὐ ἀνεβλήθη ἡ ἐκτέλεσις. Καὶ οὗτος  
ὁ κατάλογος τῶν μέχρι τοῦ 1893 κωμικῶν-μελο-  
δραμάτων τοῦ συνθέτου τῆς Mignon.

Τὰ δὲ διὰ τὸ Μελόδραμα συντεθέντα ἔργα αὐτοῦ  
εἰσι τὰ ἑξῆς :

Τῷ 1841, Comte de Carmagnola, μελόδραμα εἰς 2 πρά-  
ξεις τοῦ Scribe (8).

Τῷ 1842, Guerillero, μελόδραμα εἰς 2 πράξεις τοῦ Th.  
Anne (42).

Τῷ 1846, Betty, ballet εἰς δύο πράξεις τοῦ Mazilier (20).

Τῷ 1868, Hamlet, μελόδραμα εἰς 5 πράξεις τῶν J. Bar-  
bier καὶ Carré (256).

Τῷ 1882, Françoise de Rimini, μελόδραμα εἰς 5 πράξεις,  
τῶν Barbier καὶ Carré (42).

Τῷ 1889, Tempête, ballet εἰς 3 πράξεις τοῦ J. Barbier.